

عنوان مقاله:

بررسی جرم تکدی گری از منظر حقوق جزا و جرم شناسی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم انسانی، علوم آموزشی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

ارژنگ رشیدیان - گروه حقوق کیفری و جرم شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

اگرچه جرائم ولگردی، کلاشی و تکدی جرائم سابقه ای طولانی در قوانین مجازات کشورمان ندارند؛ ولی در تمام طول تاریخ به عنوان اعمال و رفتارهایی ناپسند مورد نکوهش و ندامت صاحب نظران و عالمان قرار گرفته اند. ماده ۲۷۳ قانون مجازات عمومی برای نخستین بار ولگردی را در زمره جرائم قرار داد، بدنبال آن در آیین نامه امور خلافی با اشاره به تکدی و کلاشی برای افرادی که مرتکب این اعمال می شوند مجازات جرم ولگردی مقرر شده بود. بعد از انقلاب اسلامی در سال ۱۳۷۵ و بدنبال آن تغییراتی در قانون مجازات اسلامی دو ماده ۷۱۲ و ۷۱۳ به جرائم ولگردی، کلاشی و تکدی اختصاص یافت. در این مواد بدون آنکه جرائم مذکور تعریف شوند با ذکر عناوین مبهم نهایتاً برای مرتکبین این جرائم مجازات حبس و حسب مورد مصادره و استرداد اموال در نظر گرفته شده است. در بحث جرم شناختی علل و عوامل گرایش افراد به سمت ارتکاب جرایم فوق تبیین شده است. درآمد پایین، مشکلات مسکن، فقر مادی، فقر فرهنگی، ناکامی اقتصادی، نابسامانی اجتماعی، اختلافات خانوادگی، مهاجرت، از کار افتادگی، طلاق والدین، بیکاری، اعتیاد و غیره از جمله علل گرایش افراد به سمت ارتکاب جرائم فوق می باشد. در بحث پیشگیری و اصلاح راه های جلوگیری از ارتکاب این جرائم و نیز برخورد اصلاحی با مرتکبین مورد بررسی قرار گرفته در پایان بحث نیز ضمن نتیجه گیری پیشنهاداتی در جهت مواجهه اصولی و منطقی با جرائم فوق الذکر ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

تکدی گری، ولگردی، حقوق جزا، جرم زدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1669028>

